

ДЕЛЬВІГ Сергій Миколайович (04. 07. 1866, Москва — 1949, Бухарест) — військовик. Генерал-полковник Армії УНР (1920). Закін. 2-й Моск. кадет. корпус, Михайлів. артилер. училище (1884), Михайлів. артилер. академію. Викладав у артилер. училищі й академії; від 1899 — нач. офіцер. артилер. школи. Учасник рос.-япон.

війни 1904–05. Під час 1-ї світової війни — командир 24-ї артилер. бригади, інспектор артилерії 9-го армій. корпусу 3-ї армії Пд.-Зх. фронту, комендант фортеці Перемишль, командир 40-го армій. корпусу; від 1916 — гол. інспектор артилерії Пд.-Зх. фронту, генерал-лейтенант. В Україні — гол. інспектор артилерії армій за УЦР, Гетьманату, Директорії УНР. У червні 1919 як голова укр. військ. місії на переговорах з представниками Польщі уклав договір про перемир'я, однак диктатор ЗОУНР Є. Петрушевич не визнав його чинним, тому практич. наслідків він не мав. 1919–21 — військ. аташе в укр. дипломат. місії у Румунії, налагоджував постачання зброї та амуніції укр. армії, засн. укр. консульств у Чернівцях і Кишиневі. Згодом був головою Товариства колиш. вояків Армії УНР, Укр. громади в Румунії.

Рекомендована література

1. Історія українського війська. Л., 1992;
2. Тинченко Я. Українське офіцерство: шляхи скорботи та забуття. 1917–1921 роки. К., 1995;
3. Литвин М., Науменко К. Збройні сили України першої половини ХХ ст. Генерали і адмірали. Л.; Х., 2007.

М. Р. Литвин, К. Є. Науменко

Бібліографічний опис:

Дельвіг Сергій Миколайович / М. Р. Литвин, К. Є. Науменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21369>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).